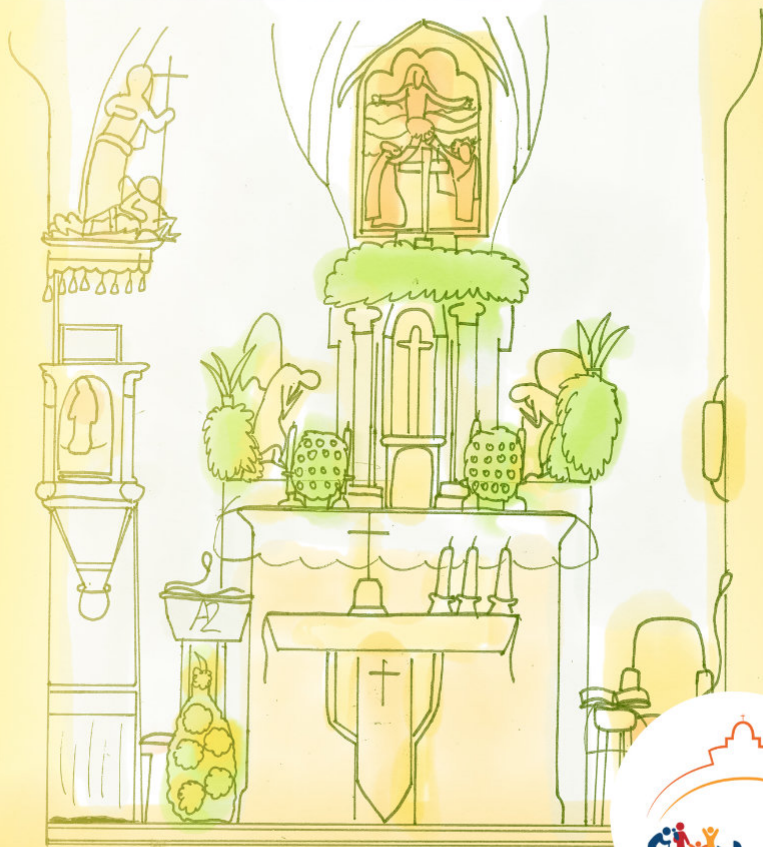

KLIC

farní zpravodaj pro Kunovice a Míkovice

PODZIMNÍ VYDÁNÍ 2021

Výzvy, úkoly, informace

Milí farníci,
zdravím vás i touto cestou v novém školním – pastoračním roce. Jak už jsem říkal na začátku měsíce září, jsme v Ježíšově škole, neustále, v každém věku. Učínme tedy všechno pro to, abychom mu dobře naslouchali a nechali se vyučovat.

Mše svatá

V uplynulých měsících jsme zažili mnoho náročných chvil s omezeními z důvodu pandemie, svět kolem nás sužuje nejedna katastrofa. O to více se přimkneme k tomu, který je vítězem nad smrtí a jistotou na „rozbořeném moři“. V době, kdy nebylo možné se scházet na bohoslužbách, jsme vyjádřili velkou touhu po mši svaté. Kéž by se nyní, kdy nám ve společném slavení nic nebrání, naše touha projevila. Kéž bychom si uvědomovali velikost chvíle, kdy se nebe setkává se zemí uprostřed našich příbytků, a nedovolili, aby nám světské starosti znemožnili být při tom. Mše svatá je nejdůležitější „vyučovací hodinou“ s Ježíšem. Nepromarněme ji. Kdo je zvyklý slavit jen neděli, ať přidá aspoň jeden všední den. Kdo chodívá dvakrát týdně, ať přidá i třetí den. Každý učinme krok vpřed podle svých možností. Protože, jak řekl kdosi moudrý, k čemu je cesta, která nevede do chrámu?

Svátostný život dětí

Prvokomunikanti z uplynulého školního roku poprvé přistupují ke svátosti smíření

a svatému přijímání, měli omezenou přípravu a nemohli prožít vše běžným způsobem, o to více jim budme příkladem a provázejme je modlitbou.

Adorace

V rámci pastoračního roku máme adorační den (2. října), každý první pátek je celodenní výstav, rád bych, aby byla příležitost k adoraci i v každém týdnu. Proto nyní každou středu po mši svaté (nebude-li ohlášeno jinak) bude vystavena Nejsvětější svátost. Adorace bude částečně moderovaná, částečně tichá, zakončená požehnáním. Všichni jste zváni do Ježíšovy společnosti.

Ještě jednou děkuji za všechna milá setkání, přání k narozeninám a další události, které jsme v uplynulých měsících mohli prožít. S prosbou o Boží požehnání a s důvěrou v jeho pomoc prožívejme i nastávající dny.

Váš P. Ladislav

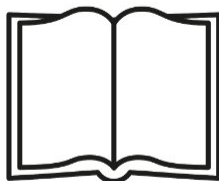
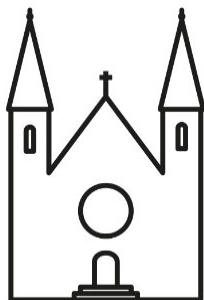
Když přijímáme eucharistii o nedělích

Když přijímáme eucharistii po celý týden

Tři body programu naší farní rodiny

Dovolte mi na tomto místě shrnout tři body programu pro náš duchovní život, které vyplývají z atributů hlavních patronů naší farnosti – sv. Petra a Pavla. Jde o hlavní myšlenky z promluvy na patrocinium.

Nejprve zde máme **dva naprosto odlišné apoštoly**, které slavíme v jednom svátku. Petr, který byl vyvolen v rámci dvanácti, a Pavel, který byl povolán odděleně zcela zvláštním způsobem. Každý je jiný, přitom jsou oba tak důležití pro církev. Jeden byl veden Kristem tvář tvář spolu s ostatními učedníky. Řádnou cestou. Druhý byl povolán později a vyučen zcela mimořádně. Oběma bylo změněno jméno, začal jim nový život. První byl Šimon, druhý Šavel. Oba jsou důležitými sloupy církve, i když měli vůči sobě výhrady. Tito jsou zvoleni za patrony naší farnosti. A my si můžeme uvědomit, že i nás Bůh vede sice ke stejnému cíli, ale každého svou cestou. Je jen jedna svatost, ale není na ní jeden recept. Usilovat o svatost mimo jiné znamená vzít svou národu, své schopnosti, svá obdarování a nabídnout je ve prospěch Božího království. Každý z nás je důležitý. To, co mohu udělat pro Boží království já, v tom mě nikdo nezastoupí.

Jako druhý bod zvýrazněme onen **kostel držený apoštolem Petrem**. Naše dokonalost je dokonalost Boha. Naše svatost je Boží svatost v nás. Spoluprací s ním a přebýváním v jeho blízkosti jsme proměňováni. Proto se vděčností využíváme každé příležitosti, kde se s ním můžeme setkat. Na prvním místě tehdy, když Bůh přichází ve mši svaté na oltář, nedávejme mu podmínky, nenechávejme ho čekat, ale dejme mu svůj čas.

Do třetice přijmeme **svatým Pavlem hlásané Boží slovo**. Jsme těmi, kteří jsou stavbou i staviteli. Jednak jsme slovem Božím živeni a budováni, jednak jsme jeho hlasateli. Nedovolme, aby jakákoli naše lidská uzavřenost, zatrpkllost, pýcha nebo sobectví stáli v cestě naší výpovědi. Kéž celým svým životem, na přímluvu našich svatých apoštolů a patronů, ukážeme svému okolí Boží moudrost a krásu.

P. Ladislav

„Z čeho se skládá Písmo svaté?“
ptá se ve škole katechetka.
„Z písmen, listů a obálky,“
odpovídá žák.

U papeže Františka

Rok katechezí papeže Františka

Právě tolik setkání Svatého otce s věřícími proběhlo při generálních audiencích během téměř osmi a půl roku jeho pontifikátu. Jak uvádí oficiální vatikánský web, do letošního léta František absolvoval právě 365 generálních audiencí, během kterých v promluvách rozvíjel poselství, že původní svěžest evangelia naplňuje srdce a životy těch, kdo se s Ježíšem setkávají s radostí.

V dosavadních sedmnácti tematických cyklech katechezí se Svatý otec zaměřoval například na modlitbu, svátosti, dary Ducha svatého nebo křesťanskou naději. Velkou část pozornosti ale věnoval rodině, jejíž důležitost pro současnou společnost vyzdvihl i vyhlášením právě probíhajícího Roku rodiny.

„Každá křesťanská rodina“, říká v jedné z katechezí papež František, „jako to dělali Maria a Josef, může v první řadě přijímat

Ježíše, naslouchat Mu, mluvit s Ním, opatrovat Jej, chránit Jej a růst spolu s Ním; a tak vylepšovat svět. Učíme ve svém srdci a ve svých dnech místo Pánu. Tak to dělali také Maria a Josef a nebylo to snadné: kolik jen těžkostí museli překonat! Nebyla to nějaká fingovaná rodi-

na, nebyla nereálná. Nazaretská rodina nás zavazuje k objevu povolání a poslání rodiny, každé rodiny. A jako je tomu během těchto třiceti let v Nazaretu, tak to může být také u nás, totiž činit normálním lásku a nikoli nenávisť, činit obvyklým vzájemnou pomoc, nikoli lhostejnost či nevraživost. Není tedy náhoda, že jméno „Nazaret“ znamená „Ta, která uchovává“, jako Maria, která – jak praví evangelium – „všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom“ (Lk 2,19.52). Od té doby, pokaždé když nějaká rodina uchovává toto tajemství, byť na periferii světa, působí tajemství Božího Syna, tajemství Ježíše, který nás přichází spasit. A přichází zachránit svět. A to je velké poslání rodiny: dělat místo Ježíšovi, který přichází, přijímat Ježíše do rodiny v dětech, v manželovi, v manželce, v prarodičích... Ježíš je tam. Přijímat, aby se v rodině duchovně rostlo. Kéž nás Pán obdaří touto milostí...

V jiné z katechezí pak Svatý otec zdůrazňuje, že děti jsou darem, radostí rodiny i společnosti. Nejsou ani problémem reprodukční biologie, ani jedním z mnoha způsobů seberealizace, tím méně majetkem rodičů. „Dítě je milováno, protože je dítě“, pokračuje papež František. „Nikoli proto, že je krásné, takové či onaké, ale protože je dítětem! Nikoli proto, že smýšlí jako já anebo ztělesňuje moje touhy. Dítě je dítětem: život zrozený námi, ale určený jemu, jeho dobru. Dobru rodiny, společnosti a celému lidstvu. (...) Často potkávám maminky, které mi na náměstí ukazují, že čekají dítě, a žádají pozhánání... tyto děti jsou milovány ještě před příchodem na svět. Taková je štědrost lásky. Jsou milovány ještě před narozením podobně jako nás Bůh vždycky miluje první. Jsou milovány ještě předtím než by si něco zasloužily, ještě před tím než doveudou mluvit či myslet, dokonce dříve než přijdou na svět! Být dětmi je zásadní podmínkou poznání Boží lásky.“

Děti jsou současně vázány čtvrtým příkazáním, ke kterému biblická formulace dodává: „abys byl dlouho živ na zemi, kterou ti dává Hospodin, tvůj Bůh.“ A Svatý otec dále rozvíjí: „Mocný svazek mezi generacemi je zárukou budoucnosti a zárukou opravdu lidských dějin. Společnost dětí, které nechtějí rodiče, je společnost bezectná. Nejsou-li ctěni rodiče, pak mizí vlastní čest! Takovou společnost pak bude tvořit vyprahlá a nenasytná mládež. Ale bude to také společnost lakomá, neochotná k rodičovství, nemilující děti, které považuje hlavně za starost, tíži a riziko. Taková společnost je depresivní. Pomysleme na mnohé společnosti, které známe tady v Ev-

ropě. Jsou to společnosti v depresi, protože nechtějí děti, nemají děti a porodnost nedosahuje ani jednoho promile. Proč? Každý z nás o tom může přemýšlet a odpovědět si. Je-li na početnou rodinu pohlíženo jako na zátěž, pak tu něco nehraje! Rodičovství musí být zodpovědné, jak učí encyklika *Humanae vitae* sv. Pavla VI., a mít více dětí se nemůže stát automaticky nezodpovědnou volbou. Avšak rozhodnutí nemít děti je egoistické. Rodičovstvím se život omlazuje a získává energii, obohacuje se a nikoli ochuzuje! Děti se učí

**To je velké poslání rodiny:
dělat místo Ježíšovi,
který přichází,
přijímat Ježíše do rodiny
v dětech, v manželovi,
v manželce, v prarodičích...**

brát na sebe starost o rodinu, dozrávají ve sdílení svých obětí, rostou v doceňování svých darů. Radostná zkušenost sourozenectví sytí úctu i péči rodičů, kterým náleží naše uznání. Mnozí z vás zde přítomných mají děti a všichni jsme dětmi. Udělejme jednu věc. Ztišme se na minutu. Každý z nás ať v srdci mlčky přemýšlí o svých dětech, pokud je má. A všichni myslíme na svoje rodiče a děkujeme Bohu za dar života.“

Splňme také další prosbu papeže Františka, kterou neopomněl zmínit na žádné z dnes už více než 365 generálních audiencí: „Prosím, nezapomeňte se za mě modlit.“

Stanislava Fojtová, zdroj: Vatican News

Liturgie našeho života

Rád bych otevřel tuto rubriku jako místo, kde se budeme zabývat nejrůznějšími liturgickými skutečnostmi. Můžeme tak více objevit jejich smysl a krásu a o to radostněji ji prožívat. Co že to je liturgie? Slovo liturgie pochází ze starořeckého slova „leitourgia“ a jeho prvotní význam byl „veřejná služba“. My křesťané liturgií rozumíme bohoslužbu. V tomto čísle se zaměříme na středobod každého liturgického prostoru – oltář a liturgický postoj při eucharistické modlitbě.

Kostel a v něm oltář

Bůh stvořil člověka, aby byl šťastný, možná i proto je člověk nazýván homo festivus – člověk slavící. Při domácí oslavě je důležitý stůl, u kterého se setkáváme. Chystáme na něj ubrus, prostírání, květiny, pokrmy, nápoje, aby se všem líbil a dobře se u něho cítili. Stůl je středem setkání, a to nejen v našich domovech, ale i v domě Božím.

Církev se setkává po vzoru Ježíšovy velikonoční hostiny u stolu, který je v pomy-

slném středu společenství. Hoří na něm svíce – symbol života, popřípadě je ozdoben živými květinami. Není však stůl jako stůl. Oltář je večeřadlem, kde si připomínáme Ježíšovo ustanovení eucharistie, Golgotou, kde se zpřítomňuje Ježíšova oběť, i místem zmrtvýchvstání, kde se setkáváme s Ježíšem, který má proměněné tělo. Jde o jedno z nejposvátnějších míst v kostele, a proto k němu přistupujeme s úctou a nikdy ho nepoužíváme k jiným účelům.

II. vatikánský koncil nás vede ke kořenům slavení eucharistie – do večeřadla, kde jsou všichni spolu kolem jednoho stolu s Ježíšem uprostřed. Tomu odpovídá i situování presbytáře a lavic v nově stavěných kostelích.

Ve starších kostelích, které byly podle daného chápání upraveny, byl stávající oltář předsunut blíže do středu kostela, jak jen to daný prostor dovolil. Nejde o jakýsi druhý oltář nebo obětní stůl, jak se mu jistou dobu říkalo, ale jediné místo ke sla-

vení eucharistie. Původní oltář v čele kostela se stal buď součástí svatostánku nebo byl demontován.

Přesto je podle chápání II. vatikánského koncilu v presbytáři dvojí stůl: oltář – místo proměňování a „stůl Božího slova“ – ambon. Oltář je pevný, nepřenosný objekt, kolem kterého se shromažďuje kněz, ministranti a všichni Boží lid. Ambon pak není žádný pult k předčítání, ale je určen výhradně ke hlásání Božího slova.

Od důležitosti tohoto místa se pak odvíjí i úcta k němu. Často tak vzniká při mši svaté dilema, zda uctít oltář nebo pokleknout před svatostánkem. Mimo mši svatou je to jasné. Svatostánek uctíme pokleknutím. Ale při **mši svaté platí, že se svatostánek pozdraví pokleknutím jen na začátku mše svaté a na konci**. Během mše svaté je centrem dění oltář. Ten uctíme úklonou, pokud ještě nenastalo proměňování (například lektori, kteří přicházejí číst), nebo pokleknutím, je-li na oltáři přítomna eucharistie.

Liturgické postoje

Velmi mě potěšilo, že v naší farnosti máme zavedeny sjednocené liturgické postoje. Přesto bych se rád dotknul dvou okolností, k jejichž sjednocení vyzývali naši biskupové v roce 2015 – při vydání nového misálu.

Jde o náš **postoj před evangeliem**. Pokud se zpívá sloka písně, povstáváme po jejím dozpívání. To děláme dobře. Jiná situace ale nestává, když se před evangeliem místo sloky písně zpívá tzv. alelujový verš, tehdy je třeba povstat. Stejně tak bychom povstali, kdyby byl (při jakémkoli

zpěvu) slavnostně nesen evangeliář. To ale nebývá tak často.

Dále bych chtěl upozornit na **postoj při eucharistické modlitbě**. Ta je v centru bohoslužby oběti, začíná po skončení zpěvu „Svatý“ a trvá až po modlitbu „Otče náš“. Většinou na počátku poklekneme, ale po „Tajemství víry“ (po proměňování) všichni svorně usedáme. Možnost usednout je logická pro staré a nemocné, ale ostatní v lavicích by měli zůstat klečet. Jen ti, kteří jsou mimo lavice, mohou kromě proměňování stát.

Trochu jiná pravidla v tuto chvíli platí pro ministranty, kteří mají u oltáře své úkoly. Nelze se tedy vždy orientovat podle nich.

Děkuji všem, kdo se pokusí tyto okolnosti uvést do praxe.

P Ladislav

Výuka náboženství v době covidové

Minulý školní rok byl zvláštní, stejně jako skoro všechno. Nemohli jsme se potkávat ani v hodinách náboženství, tak si pro nás bratr Juniper připravil něco, co bylo velkou výzvou. Každý týden jsme procházeli několik kapitol ze Skutků apoštolů nebo z Evangelia a hledali jsme odpovědi na otázky. Na pořádně zamíchané otázky. Účelem bylo, abychom četli Bibli. Protože jsme byli navíc motivovaní rychlostí odevzdání odpovědí, tak jsem si našel den a čas, který mně nejvíc vyhovoval, abych to fakt neodkládal. A taky jsem zapojil rodinu. Četli jsme nahlas, hledali jsme odpovědi a byly to příběhy pro mě známé, ale i nové. K některým kapitolám jsme se potom doma ještě přes týden vraceli.

Čím víc toho znám o Pánu Ježíši, tím ho mám raději. Víím, že je to ten nejlepší přítel, protože mě nikdy nezradí a má mě moc rád.

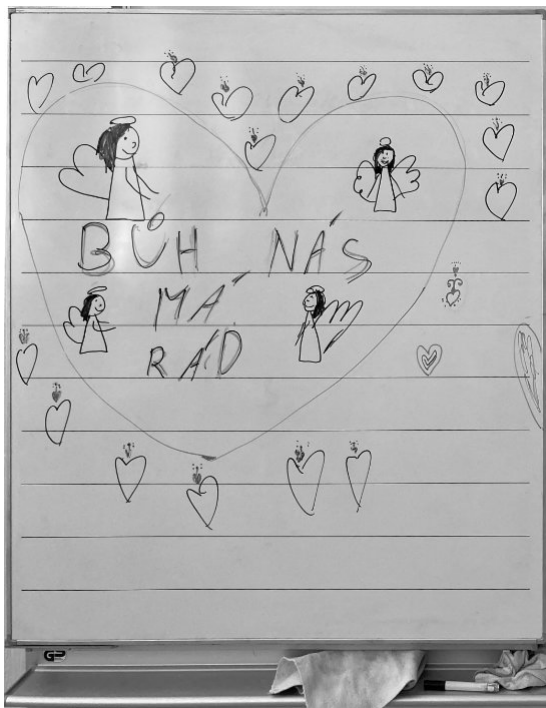
Proto bych chtěl bratru Juniperovi poděkovat za to, že mě motivoval k četbě a práci s Biblií.

David Vaněk, ZŠ Červená cesta, 6. A

V září loňského roku jsme se se čtvrtáky a pátáky ocitli „Na cestě s Ježíšem“. Měli jsme radost z nové krásné učebnice, naučili se písničku, která nás bude náboženstvím provázet, a těšili jsme se na společně strávené chvíle.

Už za pár týdnů nás sice zastavila pandemie a zavřená škola, nenechali jsme si ale náboženství vzít. Pilně jsme na dálku vypracovávali pracovní listy, řešili úkoly z učebnice, hledali odpovědi v Bibli i ve svém okolí. A o to víc jsme si pak užívali, když jsme se na jaře znovu mohli setkávat osobně.

Byl to zvláštní rok, ale můžeme s radostí říct, že Boží slovo a požehnání nás provázelo neustále.

Děkuji všem dětem za milé společenství a rodičům za trpělivost a spolupráci při tisknutí a odevzdávání zadaných úkolů. I do dalšího školního roku ať vás provází slova naší oblíbené písničky: „Když vím, co Ježíš pro mě vykonal, já nemohu již nikdy zpět! Haleluja!“

Jana Sovišová

Postřehy dětí:

Učili jsme se,
co dělal Ježíš na zemi
a že nás posiluje Duch Svatý.

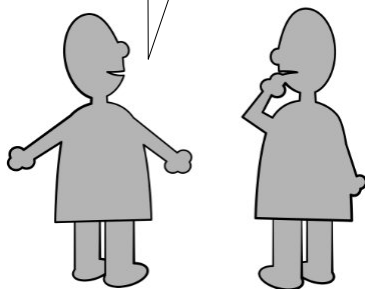
Zaujaly mě misijní cesty apoštola Pavla.
Učili jsme se nové věci, které jsem nevěděl.

Naučila jsem se toho hodně.
Bylo to dobré, chci, aby takové náboženství
zůstalo napořád.

Učili jsme se
od Ježíšova narození
až k ukřižování,
přes zmrtvýchvstání
až k Pavlovým
misijním cestám.

Líbilo se mi,
když jsme zpívali
a šli na faru.
A čtení z Bible.

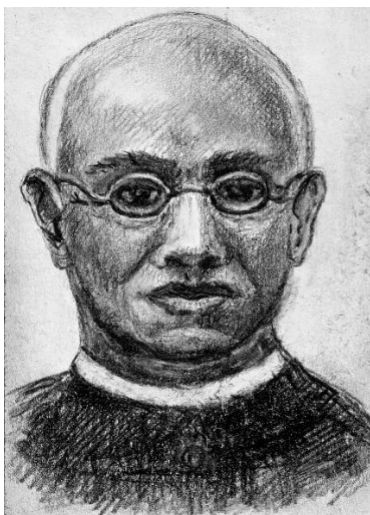
„Nemám rád, když někdo
ze sebe dělá velkého inteligenta
a vykládá o Mozartovi,
a přitom neviděl ani jeden
jeho obraz.“

Sto let od úmrtí Msgre ThDr. Františka Snopka

Při liturgii popeleční středy můžeme slyšet: „Pamatuj, človče, že prach jsi a v prach se obrátíš!“ Je to vlastně hlubší myšlenka lidového přísloví: „Všechna sláva polní tráva,“ která ukazuje na pomíjivost lidského života a tím spíš slávy a postavení, které si člověk během života buduje. Někdy se říká, že člověk může zůstat nesmrtelný díky knihám,

které napíše, nebo skutkům, které učiní. Neplatí to však vždy. A neplatí to ani bohužel u našeho rodáka Msgre ThDr. Františka Snopka, ke kterému máme dle mého názoru velký dluh. A to přes to, že je jeho život zpracován hned v několika publikacích o Kunovicích a že před 28 lety vyšel v městském zpravodaji o něm článek od jiného významného kunovského rodáka Slávka Štěrbý. Je totiž jen málo Kunovjanů, kteří vědí, kdo to Msgre ThDr. František Snopka byl. Když k těmto důvodům připojím skutečnost, že 19. března 2021 uplynulo přesně sto let od Snopkových narozenin pro nebe, čili jeho úmrtí, rozhodl jsem se na něho alespoň pár řádky vzpomenout a alespoň částečně tak odčinit to, že jsme na tohoto ve své době velmi uznávaného odborníka poněkud zapomněli.

Msgre ThDr. František Stopek očima
Jaroslavy Klimkové-Sovové

Dne 25. září 1853 se v domě č. p. 436 domkařům (dříve užívané pojmenování obyvatele obce, který vlastnil pouze obydli, případně nepatrnou výměru polí nebo zahrádku) Janovi a Rozálii Snopkovým narodil chlapec, který dostal jméno František. Tentýž den byl pokřtěn kooperátorem Josefem Vykydalem. Jeho kmotry byli Antonín Štěrbá čtvrtník (malý sedlák, který vlastnil maximálně čtvrtlán půdy = 15 jiter = 4,645 hektaru)

z Kunovic a jeho manželka Mariana. František měl již na základní škole výborný prospěch, a tak na doporučení třídního učitele Jindřicha Jelínka od 9 let navštěvoval školu v Uherském Hradišti, aby se tam naučil němčinu, která byla tehdy ještě nezbytnou podmínkou pro vstup na střední školu. Roku 1864 se začala hradištská nižší reálka přetvářet na reálné gymnázium. František nastoupil do právě otevřené první třídy, a když byl v roce 1868 tentýž ústav rozšířen na vyšší gymnázium, pokračoval na něm ve svém studiu. V roce 1872 na tomto gymnázium v Uherském Hradišti maturoval s vyznamenáním, poté studoval teologii v Olomouci a roku 1876 byl ordinován na kněze. Jeho spolužákem na bohoslovecké fakultě byl Msgre ThDr. Antonín Cyril Stojan.

Svoji první mši svatou sloužil 9. července 1876 na Velehradě, kde ho farníci doprovodili v ohromném průvodu s hudbou a družičkami. Po vysvěcení byl 26. července 1876 ustanoven kooperátorem ve Velké u Strážnice. Nesetřval tam však dlouho a v následujících 12 letech vystřídal mnoho působišť: Veselí, Strážnici, Šumice, Střílky, Tovačov, Kroměříž, Velehrad a Březovou. V některých obcích působil dokonce opakovaně. Roku 1888 byl jmenován po Msgre ThDr. Antonínovi Cyrilovi Stojanovi expositou ve Svěbohově, načež byl roku 1893 ustanoven kurátem v Blazicích v blízkosti Svatého Hostýna. Dne 1. března 1898 nastoupil úřad kníže- cího arcibiskupského archiváře v Kroměří-

ži; roku 1912 dosáhl důstojnosti tajného komoří papežského. Nejvíce na něj svými nevšedními vědomostmi i svou horlivostí pro oslavu svatých Cyrila a Metoděje působil velehradský děkan Josef Vykydal, který ho ještě jako kaplan v Kunovicích učil náboženství a později vychovával v duchu cyrilometodějském. Jako student i jako mladý kněz k němu Snopek rád docházel na Velehrad. Když roku 1880 děkan Vykydal zamýšlel vydat „Sborník velehradský“, vybídl Msgre Snopka, aby se stal jeho spolupracovníkem. Proto za tímto účelem začal Msgre Snopek ve volných chvílích soustavně studovat cyrilometodějské prameny, chtěl se totiž dopátrat úplné pravdy.

Msgre ThDr. František Stopek vedle svého spolužáka
arcibiskupa Msgre ThDr. Antonína Cyrila Stojana, rok 1912

Protože do té doby nebyla ve studiu cyrilometodějském věnována stránce teologické náležitá pozornost, zabýval se Msgre Snopek důkladnějším studiem otázek dogmatických, kanonických, liturgických a vůbec životem církevním, zejména v devátém století.

Články psal česky, německy a latinsky. Je autorem několika knih, z nichž nejvýznamnější je dílo „Konstantin-Cyril a Metoděj, slovanští

apoštolové“, vydané v Olomouci 1908. Jedním z jeho posledních počínů byl polemický článek „Obhajoba Velehradu moravského proti Červinkovi“. V té době nebyly ještě objeveny žádné významnější archeologické nálezy z Velké Moravy, a to vedlo Červinku k tvrzení, že zde nemohlo být centrum říše. Proti tomuto tvrzení se Snopek energicky postavil, dokazoval opak, při čemž se opíral o dochovanou cyrilometodějskou tradici na Uherskohradištsku. Po více než 30 letech od jeho smrti se prokázalo, že jeho teoretický předpoklad byl správný. Ve svém plodném životě P. Snopek publikoval více než 55 titulů, které mají vysokou odbornou úroveň.

Podle vyprávění některých Snopkových

současníků, zvláště pak podle Antoše Horsáka, který se s ním několikrát osobně sešel, lze odvodit, že šlo o člověka střední postavy, nenápadné tiché a plaché povahy. Sám málokdy rozpřádal hovor, spíše hovořům naslouchal a na neznámé působil

dojmem samotáře a trémisty. Pokud však byl donucen promluvit, mluvil rozvážně, klidně a věcně, a to i tenkrát, když byl vyprovokován

a slovně napaden. Již tento způsob chování a jednání způsoboval v jeho okolí respekt a ten, kdo s ním přišel do styku častěji, poznal, že jde o osobnost nevšedních kvalit. Msgre ThDr. František Snopek zemřel na mrtvici v Kroměříži dne 19. března 1921. Svého věrného spolupracovníka pochoval arcibiskup Msgre ThDr. Antonín Cyril Stojan. Pohřbu se účastnil též lvovský řeckokatolický metropolita Msgre ThDr. Andrej Šeptyckyj. Dvojice metropolitů za rakví velehradského horlivce tak vyvolala vzpomínku na soluňské věrozvěsty. Hrob v Kroměříži, do kterého byl pochován, není bohužel označen jeho jménem, protože hrobové místo 13/390 bylo pronajato novým nájemcům.

Jaroslav Šiler

Pastorační rada rozhodla u příležitosti stého výročí úmrtí tohoto významného kněze umístit v blízkosti kostela pamětní desku. Tímto prosíme o finanční příspěvky na její realizaci. Příspěv bude možné během září a října prostřednictvím označené pokladničky v zadní části farního kostela.

Ministrantský pobyt v Charvátch 1. 8. – 7. 8. 2021

Letošní rok se opět podařilo našim ministrantům uskutečnit tradiční táborový pobyt na jedné z far v naší diecézi. Tentokrát vyrazili do Charvát u Olomouce. Cílem pobytu bylo dosáhnout ostrova pokladů.

Naši ministranti si tak nejprve museli ve skupinkách vytvořit název a vlajku, pod kterou poplují vstříc dobrodružství. Úkolem prvního dne bylo připravit loď a vybavení na dalekou plavbu do Karibiku. Právě Karibik blíže poznávali následující den. Každý den je navíc čekal úkol v podobě šifry, která je navedla ke kousku mapy, s vyznačenou cestou k pokladu. Ve středu se vyrazilo na turistický výlet, který vedl přes známé poutní místo Dub nad Moravou. Zde se jim dostalo poutavého výkladu od místního duchovního správce, který je ve svém volnu provedl a popsal poutní chrám, jednacím místnost mysliveckého spolku s loveckými trofeji a ukázal i další části celého poutního areálu. Ministranti se seznámili i s vazbou obrazu Panny Marie na naše město. Po občerstvení následoval rozchod v místním městečku a seznámení se s navigací v přírodě. Počasí na výletě bylo příhodné, ovšem další den už nevydrželo. Celý následující den museli naši ministranti kvůli dešti strávit na faře. Ovšem nezaháleli a po ranní mši v místním kostele se pustili do získávání citátů umístěných po celém domě. Odpoledne je čekal společný souboj „na palubě“ jídlny.

Páteční den patřil již závěrečnému vyvrcholení, nalezení samotného pokladu kapitána Flinta. Jakmile získali poslední dílek mapy, mohli obě skupinky vyrazit na cestu.

Po zvládnutí spletné sítě a zkoušky z první pomoci, se mohli pustit do jeho hledání. V nalezeném sladkém pokladu dostali ministranti jako dárek i buzolu s obrázkem Pána Ježíše, která, věříme, jim bude nejen ukazovat směr k severu, ale i směr jejich života. Závěr tábora strávili všichni u táborového ohně s vyhlášením výherců a oceněním účastníků. V závěrečném dnu už následovalo jen balení a návrat domů z dalekých končin, který proběhl bez komplikací.

Velké poděkování patří všem, kteří pomohli s organizací, příspěvkem či modlitbou. Zvláště poděkování patří vedoucím, výborné kuchařce Lidušce (která to zvládla i se svými dětmi), jejímu pomocníkovi Viktorovi, otci Ladislavovi za duchovní péči a řidiči Michalovi za odvoz věcí.

Ondřej Blažek

Společnou fotografii naleznete na obálce časopisu.

Podobenství o milosrdném otci

Nabízíme sérii kreseb našich dětí – prvokomunikantů, která má připomenout jedno z nejkrásnějších podobenství v Novém zákoně.

Jeden člověk měl dva syny. Ten mladší řekl otci: „Otče, dej mi díl majetku, který na mne připadá.“ On jim rozdělil své jmění. Po nemnoha dnech mladší syn všechno zpeněžil, odešel do daleké země a tam rozmařilým životem svůj majetek rozházel.

A když už všechno utratil, nastal v té zemi veliký hlad a on začal mít nouzi. Šel a uchýtil se u jednoho občana té země; ten ho poslal na pole pást vepře. A byl by si chtěl naplnit žaludek slupkami, které žrali vepři, ale ani ty nedostával. Tu šel do sebe a řekl: „Jak mnoho nádeníků u mého otce má chleba nazbyt, a já tu hynu hladem! Vstanu, půjdu k svému otci a řeknu mu:

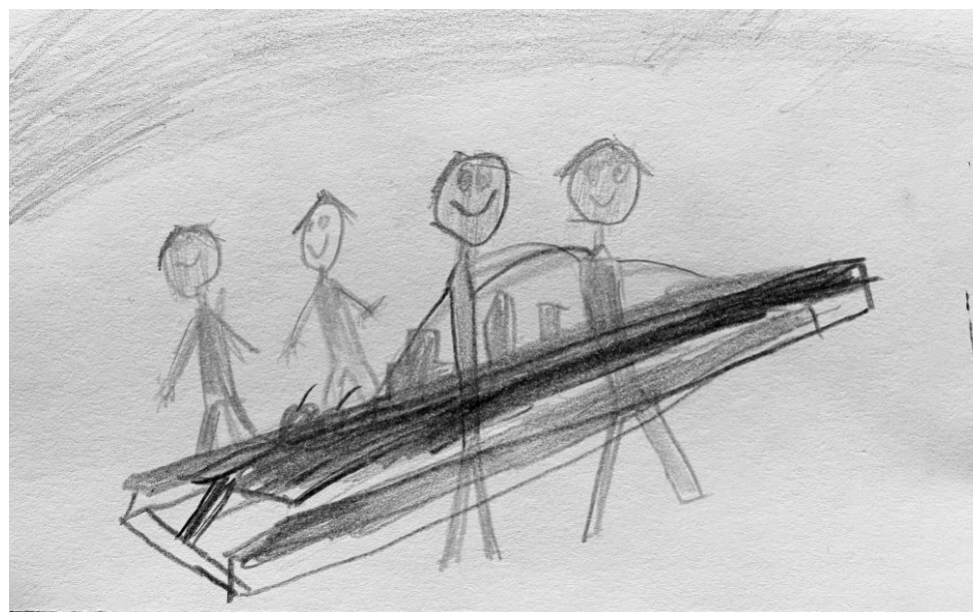

Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem; přijmi mne jako jednoho ze svých nádeníků." I vstal a šel k svému otci. Když ještě byl daleko, otec ho spatřil a hnut lítostí běžel k němu, objal ho a políbil. Syn mu řekl: „Otče, zhřešil jsem proti nebi i vůči tobě. Nejsem už hoden nazývat se tvým synem.“

Ale otec rozkázal svým služebníkům: „Přineste ihned nejlepší oděv a oblečte ho; dejte mu na ruku prsten a obuv na nohy. Přiveďte vykrmené tele, zabijte je, hodujme a budme veselí, protože tento můj syn byl mrtev, a zase žije, ztratil se, a je nalezen.“ A začali se veselit.

Lukášovo evangelium, 15. kapitola

Sesbíráme opět batůžky pro nejchudší děti?

Po dvou letech bychom s našimi dětmi mohli zopakovat milou, a tak užitečnou akci, jako je „Batůžkový projekt“ organizace Mary's Meals. Tato křesťanská organizace účinně, jednoduše a nízkonákladově bojuje proti hladu v chudých zemích tím, že pokud dítě přijde do místní školy, dostane jídlo. Tak pro sebe dostává dva nejzákladnější pilíře – jídlo a vzdělání. Tímto způsobem se po získání vzdělání může vymanit z bídý a přestat být závislé na pomoci jiných. Jídlo na jedno dítě po celý školní rok činí jen 459 Kč!

Peníze můžete poslat na účet Mary's Meals: **44 102 77 / 0100** nebo předat osobně.

„Batůžkový projekt“ – naše děti pomáhají dětem.

Jakýkoliv batoh (může být i obnošený, ale funkční) naplněný základními školními pomůckami jim velmi pomůže při vzdělání. Často je takový batoh jediným dárkem, které kdy dítě dostane, a má vyšší cenu než majetek celé rodiny.

Seznam věcí do batohu je dvakrát otištěn na protější straně, vystříhnete jej a připevníte provázkem k batohu. **Sběr batohů proběhne od 26. září do 3. října 2021.** Předat je můžete rodině Hanáčkové nebo je přinést do sakristie. Děkuji za jakékoliv zapojení pro Mary's Meals. Více informací naleznete na www.marysmeals.cz.

Monika Hanáčková

BATŮŽKOVÝ PROJEKT

CO ZABALIT DO BATŮŽKU

TENTO BATŮŽEK JE URČEN PRO (THIS BACKPACK IS FOR):

☐ DÍVKU
(GIRL)

☐ CHLAPCE
(BOY)

VĚK
(AGE)

Není vhodný štiřůvkový batoh. Do batůžku vložte pouze to, co je uvedené v seznamu.

☐ 3x SEŠITY NEBO NOTESY	☐ 1x POLÉVKOVÁ KOV. LŽÍCE
☐ 1x POUZDRO NA TUŽKY	☐ 1x MÝDLO (KOSTKA)
☐ 3x TUŽKY	☐ 1x ZUBNÍ PASTA
☐ 3x PERA (NE FIXY)	☐ 1x ZUBNÍ KARTÁČEK
☐ 1x GUMA	☐ 1x RUČNÍK NA RUCE
☐ 1x BALENÍ PASTELEK (NE VOSKOVKY)	☐ 1x DÍVČÍ SATY NEBO TRIČKO A SUKNÍ
☐ 1x NOVÉ OŘEZÁVÁTKO	☐ 1x CHLAPEČKÉ
☐ 1x PEVNÉ PRAVÍTKO	☐ KRAČASY A TRIČKO
☐ 1x TENISÁK	☐ 1x ŽABKY ČI SANDÁLY

www.marysmeals.cz

www.batuzkovyprojekt.cz
info@batuzkovyprojekt.cz

Česká republika z.s., Okružní 843/9a, 638 00 Brno
Telefon: +420 703 685 407, č.ú.: 44 102 77 / 0100

**mary's
meals**

a simple solution
to world hunger.

BATŮŽKOVÝ PROJEKT

CO ZABALIT DO BATŮŽKU

TENTO BATŮŽEK JE URČEN PRO (THIS BACKPACK IS FOR):

☐ DÍVKU
(GIRL)

☐ CHLAPCE
(BOY)

VĚK
(AGE)

Není vhodný štiřůvkový batoh. Do batůžku vložte pouze to, co je uvedené v seznamu.

☐ 3x SEŠITY NEBO NOTESY	☐ 1x POLÉVKOVÁ KOV. LŽÍCE
☐ 1x POUZDRO NA TUŽKY	☐ 1x MÝDLO (KOSTKA)
☐ 3x TUŽKY	☐ 1x ZUBNÍ PASTA
☐ 3x PERA (NE FIXY)	☐ 1x ZUBNÍ KARTÁČEK
☐ 1x GUMA	☐ 1x RUČNÍK NA RUCE
☐ 1x BALENÍ PASTELEK (NE VOSKOVKY)	☐ 1x DÍVČÍ SATY NEBO TRIČKO A SUKNÍ
☐ 1x NOVÉ OŘEZÁVÁTKO	☐ 1x CHLAPEČKÉ
☐ 1x PEVNÉ PRAVÍTKO	☐ KRAČASY A TRIČKO
☐ 1x TENISÁK	☐ 1x ŽABKY ČI SANDÁLY

www.marysmeals.cz

www.batuzkovyprojekt.cz
info@batuzkovyprojekt.cz

Česká republika z.s., Okružní 843/9a, 638 00 Brno
Telefon: +420 703 685 407, č.ú.: 44 102 77 / 0100

**mary's
meals**

a simple solution
to world hunger.

Autoři fotografií:

Člověk a víra – Vojtěch Hlávka: 4

Monika Hanáčková: 16

Viktor Čičel: 13

P. Ladislav Kunc: 6, 7 a 20

Archiv Jaroslava Šílera: 10, 11 a 12

Obrázek na titulní straně namaloval David Vaněk

Program

neděle 12. 9. 24. neděle v mezidobí

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá se slavností prvního svatého přijímání

neděle 19. 9. 25. neděle v mezidobí / Slavnost výročí posvěcení kaple

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá ze slavnosti výročí posvěcení kaple

10.30 K – mše svatá

sobota 25. 9.

13.00 K – hodová mše svatá

úterý 28. 9. Slavnost sv. Václava

18.00 K – mše svatá ze slavnosti

sobota 2. 10. Sv. andělů strážných / ADORAČNÍ DEN

7.30 K – mše svatá

Po mši svaté zahájíme adoraci

18.00 Společné zakončení adoračního dne a svátostné požehnání

Adorační službu si mohou zapsat společenství a skupiny působící ve farnosti

neděle 17. 10. Slavnost výročí posvěcení kostela

7.30 K – mše svatá ze slavnosti

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá ze slavnosti

neděle 24. 10. 30. neděle v mezidobí (Misijní neděle)

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá

10.30 K – mše svatá

neděle 14. 11. 33. neděle v mezidobí / Oslava patronie kaple

7.30 K – mše svatá

9.00 M – mše svatá ze slavnosti sv. Anežky České

10.30 K – mše svatá

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní budou sděleny v ohláškách

Ministranti po výpravě na ostrov pokladů

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Kunovice. Redakci tvoří Stanislava Fojtová, Petr Hanáček a P. Ladislav Kunc.

Webové stránky naší farnosti: www.farnostkunovice.cz

Své příspěvky a komentáře můžete posílat na farní adresu: fakunovice@ado.cz

